

Publicerad 2012-04-02 23:42 av sangel

den natten när näckrosen slöt sin famn

Näckrosan föll med kupade händer
singlade vilset över vandrande vatten
såg den dalande skymningen
sänka sina skepp i horisonten
där stjärnan glindrar

där natten föder vilda dimstråk
där tonen ekar över mossen
där gick hon trevande
med bara fötter
med sky av ängslan
mot grodors kväkande
till natten i timmen slagen

till den glupande mossens vindlade spår

en natt
såväl som vilken natt
ändå blev en ödets skymt av tidlös natt

tiden löst ur sina band

mossen kall mot bara fötter
väta slingrar fällen tungt runt ben

mossen dimmig där slöjan skänker osedd skugga
vill se
men vilse
så vilse
nattens djup

mossen klagar sin gråt mot fot så kall
vädjar ohörd mot enslig tall

tystnad föder gryning
väcker liv att sträcka sig mot gryende sol
tall stolt strålar
mot näckrosens väntande famn

där mossen slöt mot tjärnen
där fot så kall
ännu vandrar osedd
där natten ännu brann

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren sangel med Poeter.se id #35968 innehar upphovsrätten